

Haydi Türkiyem Salgın Bitene Kadar Evden Çıkmayın

— safdeha · 23 Mart 2020

Öğüt verilse, yapmayın denilse, tam tersini yapmakta yarışırız toplum olarak maalesef. Hani oda nerden bilirmiş ki, ben en iyisini bilirim... Hani ben öyle inatçıyım ki, virüs kapımı çalmaz, nefesimden korkar denir...Hani o kadar depremin olması olasılığına karşı tedbirli olunması ve dikkate alınması gerektiği anlatılır, çürük binalarda yaşamaya devam ederiz. Hani rüzgar var bu gece, soba yakmayın denir, ısınmayı düşünür, karbondioksit gazını umursamayız... Ne kadar hani desem tersini ispat ederek gereksiz bir kabadayılıkla, sevdiklerimizi üzeriz... pisi pisine ölünür, günlerce matem tutulur, İşi feleğe, kadere vardırır, sonra hayat kaldığı yerden devam eder.. Haniler yine geleceğimize hakim olur!

Tıpkı Müslüman olduğumuzla gurur duysak ta, onun temel dayanağı Kur'anı çeyiz sandıklarında saklar, içini açıp da okumayız. Hani çok kitap okuyanlarda vardır ama öğütleri tahrif edilmiş ilahi kitaplardan farkı olmayan hayatı tasvir eder, yanlışlarını, günahlarını dillendirdiği cümlelerinde, bunları bizim yaşamımıza dikte eder. Hani evin temeli sağlam değilken üstüne lüks bir şato koymaya benzeyen bir okuyuş... Okunmalı kitap elbette ama ilk önce biz neye inanıyoruz, nereye gidiyoruz, ölüm sonrasına inanmışken, onu en güzel bir yaşayışla noktalayacağımız ecelden uzak duruyoruz, inancımızı destekleyen ayetleri yaşamımıza yansıtmıyoruz, temel almıyoruz. Kur'anın olmadığı temel üstüne dünyayı koysanız, şatafatı yığsanız, biliniz ki o temel çökmeye hazır, bir deprem ki çığığımız olacaktır. Geri dönüşü olmayan bir yolculuk işte...

Hani bir salgın var, daha çok altmış beş yaş, kronik rahatsızlıkları olanlar için öldürücü derecede tehlikeli deniyor... Dışarı çıkmayın deniyor, bakıyorsunuz onlarla dolu çarşı pazar, köşe başları... İnsan için sağlık canın temeli, o olmazsa vücut binamız ayakta kalır mı? Gel de anlat bu yaşlılara... Ne kadar inatlar, ne kadar bildim bildikler... Bazı belediyeler onların oturdukları bankları kaldırıyor, yahut etrafına tel örgü çekiyor, otobüslerde bilet zorunluluğu getiriyorlar, ancak, hala dışarıdalar... Bir taş üstünde, soğuğa aldırmadan oturuyorlar. Yasağa uymayana para cezası bile engel olmuyor.

Hani diyorum, Kur'anı temel almayan bir akıl böyle isyankar olur... Allah'a bilmeyerek isyan edip yaşarken, kulun dediklerini niye dinlesin ki... Kul hakkı gözetsin ki, virüsü yaymaya sebep olarak... Cuma namazlarından çıkan kişilerin önünden arkasından gelen kişilere aldırmadan sigara içmesi gibi... Sanırım biz duygudaş olmayı unuttuk... Kul hakkını unuttuk... Doğruluğu yaymayı, doğru yaşamayı unuttuk... Kalbimizde Allah aşkından başka her şeyi yıgđık, o kalbimizi çöplük yaptık...Nefes değil, kalpler kokuyor artık!

Misafir seven, ona ne ikram edeceğim diye kıvranan bir kültürün insanıyız... Komşusu aç yatmayan bir dinin mensubuyuz... Neden duygudaş olmayı unuttuk, bu duyarsızlık neden? Etrafımızda ki insanlar

mutsuz olsa, biz mutlu mu olacağız ki... Anarşinin doğduğu yerde, kim huzur bulur ki? Mutluluk herkese dokunmadan kimse huzurlu uyuyamaz ki... Kiři intihar etmekle, kendisini öldürmüyor ki... Tüm topluma o yangınının ateşini yayıyor! Değişelim, duygudaş olalım... Aynı şeyi hissedip, aynı kurallara sahip çıkalım ki, bu virüsü yenelim ve hayat yeniden hızlıca eski haline dönsün inşallah...

Haydi Türkiyem evden çıkmayın, evde kalın, söz dinleyin, bahane aramayın da ve üretmeyin de, bu sefer temelini sağlam yapan, tembellikten kurtulup dosdoğruyu yaşayın, hep beraber yaşayalım lütfen....

Saffet Kuramaz